

TAJEMNÝ KÓD

JAK MLUVÍ SRDCE, CO NÁM ŘÍKÁ A PROČ

Michal VALENTA

Věnuje se lektorské činnosti v oblasti
přístrojů celostní medicíny.
Založil centrum Oberonic.

Historická cesta k umění úspěšné transplantace srdce byla dlouhá a trnitá, protože jde o hluboký zásah do organismu spojený s různými riziky. Přinesla ale mnohá, pro materialisticky zaměřenou civilizaci překvapivá poznání. Odhalila kromě jiného takzvaný paměťový přenos, jenž může u lidí s transplantovaným srdcem způsobovat osobnostní změny.

Byť v srdci je základ všeho vědění, veškeré inspirace a pochopení, říkají mnozí duchovní učitelé a poukazují na to, že lidské srdce je tajemství, jež se po odemknutí mění na zázrak. Severoameričtí indiáni věří, že se v srdci každé živé bytosti skrývá její duch. Proto po lovu vždycky poděkují a vyříznou srdce své kořisti, aby onomu duchu dali volnost a svobodu. Ve starověkém Egyptě bylo srdce považováno za schránku duševní podstaty člověka. Proto nebylo při mumifikaci z těla vyjímáno jako jiné orgány – bylo rituálně důležité pro posmrtnou existenci. Postupem doby ale srdce ztrácelo duchovní význam a materiálně pokročilá medicína z něj udělala pouhou mechanickou pumpu, hnací motor, který rozvádí krev a okysličuje tělo.

OD SRDCE K SRDCI

Transplantace srdce je zmiňována již v čínské mytologii. Podle záznamu ze 3. století př. n. l. tkáně a orgány transplantovali dva čínští lékaři, Hua T'o a Pien Ch'iso. Jako anestetikum používali narkotizující víno. Legenda praví, že při jedné operaci vyměnili několik orgánů u dvou vojáků – a bylo mezi nimi i srdce. Vojáci se prý po třech dnech probrali z narkózy v uspokojivém stavu. Jednomu z lékařů údajně pomáhal léčit a určovat diagnózy jeho „osobní skřítek“.

O první moderní transplantaci srdce se pokoušel 23. ledna 1964 v Mississippi Medical Center doktor James Hardy. Jeho osmašedesátiletý pacient byl napojený na mimotělní oběh a čekal na srdce od mladého dárce s fatálním poškozením mozku. Operace se nakonec proměnila v experiment, protože příjemcovo srdce náhle selhalo a doktor Hardy se rozhodl k rychlému a nečekanému činu. Aby zachránil pacienta napojeného na mimotělní oběh, rozhodl se použít orgán šimpanze. Srdce kupodivu po operaci pracovalo normálně,

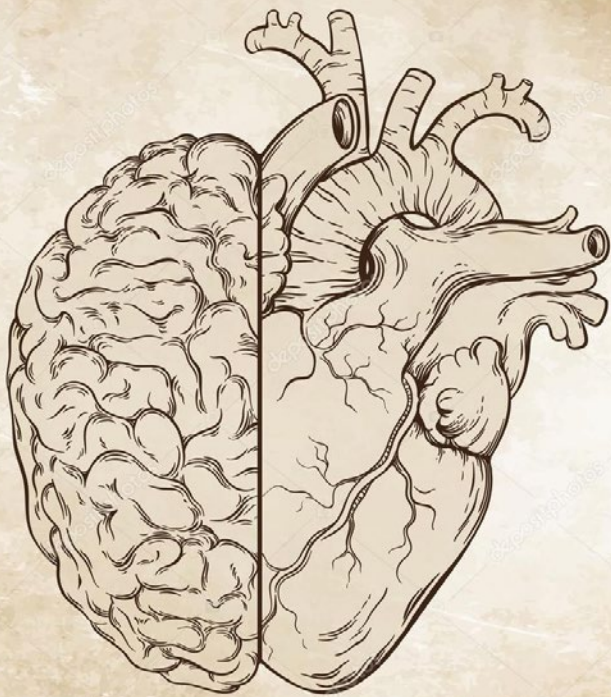
bylo ale mnohem menší než lidské a tím pro tělo příliš slabé. Doktor Hardy se ještě snažil srdce přinutit k většímu výkonu, ale marně. Pacient brzy zemřel.

První úspěšná transplantace srdce nakonec proběhla 3. prosince 1967 v Kapském Městě v Jihoafrické republice. Doktor Christiaan Barnard vložil srdce pětadvacetileté ženy po tragické autonehodě do těla třiapadesátiletého Louise Washkanskyho. Základní operace proběhla úspěšně a transplantované srdce začalo v Louisově těle okamžitě pracovat. Bohužel zemřel po osmnácti dnech na komplikovaný zápal plic, a to i kvůli lékům, jež potlačují imunitní systém, aby tělo nově orgán přijalo a nebojovalo proti němu. S oslabenou imunitou je příjemce orgánu značně náchylný k infekcím, což se stalo osudným i člověku, jež jako první na světě okusil život s novým srdcem.

NEČEKANÁ PROMĚNA

Doktor Barnard se nenechal odradit a hned 2. ledna 1968 operoval druhého pacienta, zubního lékaře Philipa Blaiberga. Dárce srdce byl mišenec, a to bylo v tehdejší Jihoafrické republice, kde platily tvrdé rasistické zákony, nepřipustné. Doktor Barnard politické okolnosti ignoroval a operaci uskutečnil. Philip Blaiberg žil s transplantovaným srdcem 563 dní, tedy téměř 18 měsíců.

Během let se transplantáční metoda nadále zdokonalovala především díky vylepšenému systému odběru srdce a kvalitnější následné péči. Dnes jsou transplantace srdce téměř rutinní operací. V roce 2014 jich bylo na celém světě provedeno přes pět tisíc. Seznam čekatelů na nové srdce byl ale desetinásobně větší. V současnosti se ve světě provádí kolem pěti a půl tisíce transplantací srdce ročně, v České republice je to zhruba šedesát (více viz Česká transplantace). ▶

Můžou za to neurity?

V roce 1991 objevila skupina vědců z univerzity v Montrealu specifické nervové buňky neboli senzorycké neurity, jež tvoří komunikační síť mezi srdcem a mozkiem. Výzkumníci pod vedením J. Andrewa Armoura zjistili, že tyto specifické srdeční buňky, jichž je odhadem čtyřicet tisíc, umožňují skrze nervový systém neustále komunikovat s mozkiem o různých změnách hormonálních a chemických procesů v těle. Informují například o krevním tlaku, srdeční frekvenci, při stresových situacích korigují tvorbu hormonů (adrenalin, noradrenalin), při relaxačních stavech pomáhají budovat silný imunitní systém.

Zdá se, že tyto buňky jsou i klíčem k inteligenci srdce. Jejich prostřednictvím může srdce komunikovat s ostatními orgány, řídit je a přizpůsobovat k optimálnímu fungování organismu. Signály přicházející ze srdce do mozku ovlivňují nejen autonomní nervový systém, ale cestují také do vyšších center v mozku, jež jsou zodpovědná za vnímání a emoce. Srdce je tedy smyslový orgán, který hraje klíčovou roli při kódování, zpracování informací, dokáže se učit, pamatovat si a samostatně se rozhodovat. Je možné, že právě tyto srdeční buňky mohou při transplantaci způsobovat přenos informací z člověka na člověka.

Zdá se být víc než zřejmé, že po objevení tohoto „malého mozku v srdci“ se slova jako intuice, samoléčení, moudrost srdce stávají skutečností a identifikují se s východním pojetím celostní medicíny o jeho důležitosti a propojení s celkem.

S rostoucím počtem transplantací vysledovali odborníci u příjemců zvláštní jev, který nazývají paměťový přenos. Jsou to různé osobnostní změny, jež na sobě lidé s novým srdcem pozorují. Týkají se oblastí emocí, temperamentu, modifikace identity, preferencí, a dokonce i životních vzpomínek. Vědci předpokládají, že příjemci po transplantaci srdce získávají osobnostní charakteristiky dárce vlivem přenosu buněčné paměti. Tu dělí na čtyři typy: epigenetickou paměť, DNA paměť, RNA paměť a proteinovou paměť. Hovoří se i o dalších vlivech, jako jsou přenos paměti prostřednictvím intrakardiální (nitrosrdční) neurologické paměti nebo energetické paměti srdce.

DVĚ DUŠE V JEDNOM TĚLE

Jeden ze známých, dobře zdokumentovaných případů se týká tanečnice Claire Sylvia z Nové Anglie, která v roce 1988 jako první podstoupila transplantaci srdce a plic. Po operaci zjistila, že nové orgány nejsou to jediné, co od dárce dostala. Zanedlouho začala mít velkou chuť na jídla, která dřívěskoro nejedla a vlastně ani neměla ráda – kuřecí nugety, zelené papriky, oříškovo-čokoládovou tyčinku a pivo. Zároveň ji doslova přitahoval jeden fastfoodový řetězec – jediné tam mohla uspokojit chuťové buňky.

Už během zotavování na jednotce intenzivní péče v sobě začala pociťovat přítomnost jiného těla. Když se jí jeden z novinářů, který o operaci referoval, zeptal: „Co si teď, po tomto zázraku, přejete ze všeho nejvíc?“, vlastní odpověď jí zaskočila: „Vlastně, teď bych nejradši pivo,“ řekla.

Rozhodující okamžik nastal několik měsíců po operaci, kdy se jí zdál sen o vysokém mladém muži s pískovými vlasy, kterého si spojovala se jménem Tim L. „Probudila jsem se s vědomím, že Tim L. byl můj dárce a že některé části jeho ducha a osobnosti jsou nyní ve mně,“ vyprávěla. Z důvodu ochrany soukromí se transplantovaným pacientům nikdy nesdělují jména dárců. Sylvie však byla rozhodnutá, že se musí setkat s rodinou, s níž je propojená skrze srdce jejich syna. Kontaktovala nemocniční koordinátorku transplantací, ale bezvýsledně.

O několik měsíců později našla v bostonských novinách nekrolog Tima Lamiranda; včetně jména a adresy. Před operací totiž věděla, že dostane srdce mladého muže, který zemřel při tragické nehodě na motorce. Napsala rodině svého dárce a oni souhlasili, že se s ní setkají. Všechny její otázky byly poté zodpovězeny a rodiče i sourozenci mladého muže potvrdili Timovy chutě v jídle i jeho povahové rysy.

Za pár let vydala Sylvia knihu vzpomínek nazvanou *A Change Of Heart* (Výměna srdce), kde zaznamenala své zkušenosti a pocity – nový „dvojí“ život po transplantaci. V knize vzpomíná, že v měsících následujících po operaci objevila nově nabytou sebedůvěru, kterou nikdy předtím nezažila. Pociťovala dramatickou změnu v úrovni své energie a zdraví. „Dříve jsem bývala často nemocná, a od té doby, co jsem dostala Timovo srdce, stůňu jen zřídka.“

V roce 2002 byl podle knihy natočen film *Darované srdce* (Heart of a Stranger) s Jane Seymour v hlavní roli. „Toto je příběh, který musí být vyprávěn a vyslechnut. Fascinující příklad toho, jak buněčná paměť může přežít fyzickou smrt,“ říká lékař a autor mnoha knih o osobním rozvoji a celostní medicíně Deepak Chopra.

NEVYŘEŠENÁ VRAŽDA

V roce 1999 vyšla kniha *The Heart's Code* (Kód srdce) známého neuropsychologa Paula Pearsalla dokumentující život 140 pacientů po transplantaci srdce z různých koutů Spojených států.

České transplantace

V někdejší Československu byla první transplantace provedena 9. července 1968 na II. chirurgické klinice Lékařské fakulty Univerzity Komenského v Bratislavě. Inspirací pro tuto akci se stal doktor Christiaan Barnard a jeho první pokusy několik měsíců předtím. Operace se nepovedla a pacientka zemřela přímo na operačním sále. „To, co se odehrálo v Bratislavě roku 1968, byl takový zoufalý pokus, který tehdy dělalo asi devadesát procent pracovišť na celém světě,“ říká přední český kardiolog Jan Pirk. V tu dobu byla úmrtnost celosvětově značně vysoká a déle než rok přežilo jen sedm procent pacientů. To se změnilo až v 80. letech s novým lékem cyklosporinem A, jež tělu usnadnil přijmout cizí orgán.

Velmi úspěšná transplantace srdce proběhla v Československu až 31. ledna 1984 v Institutu klinické a experimentální medicíny (IKEM). Pacient Josef Divina díky lékařskému týmu pod vedením profesorů Kočandrleho, Firta a Fabiána žil s novým srdcem třináct let. Další pacient IKEMu Rudolf Sekava, který dostal nové srdce 23. října 1984, se dokonce považuje za nejdéle žijícího člověka s transplantovaným srdcem na světě. Nové srdce mu věrně sloužilo celých třicet pět let a nebyla u něho nutná ani retransplantace, což je naprostý světový unikát. Byl stále ve výborné kondici a neustále motivoval ostatní pacienty.

Publikace obsahuje autentické výpovědi lidí, kteří s novým srdcem pociťují velké změny v mnoha rovinách svého života. Jeden z případů by mohl sloužit jako námět k epizodě z populárního seriálu Akta X. Vše začalo běžnou transplantací osmileté holčičky, jež dostala srdce o dva roky starší dívky. Okamžitě po operaci začala mít dívka děsivé noční můry – pronásleduje ji muž, který jí nakonec dostihne, napadne a ukončí její život. Sny byly tak opravdové a děsivé, že nemohla pořádně spát a stále se necítila ve své kůži. Z veselého děvčátka se stal uzlíček nervů a život se jí obrátil vzhůru nohama.

Nešťastní rodiče na naléhání okolí domluvili návštěvu u psychiatra, aby zhodnotil její duševní zdraví. Po důkladném vyšetření a vyslechnutí dívky rozvázná psychiatrická usoudila, že tyto sny jsou asi něco víc než jen vedlejší účinky transplantace. Vypadalo to, jako by dívka líčila svůj skutečný zážitek.

Do případu se vložila i policie, která zjistila, že dívka popisuje nevyřešenou vraždu z nedávné doby. Dokonce byla schopná popsat celou situaci do sebemenších detailů: určit místo činu, co a jak se přesně odehrálo, a také to zcela zásadní – dokázala označit a pojmenovat vraha. Policie měla konečně dostatek informací, aby brzy poté zatkla a uvěznila muže, který v inkriminovanou dobu napadl a zavraždil desetiletou dívku, onu dárkyni srdce. Díky tomuto neuvěřitelnému spojení bylo spravedlnosti učiněno zadost. Zavražděná holčička došla klidu a její srdce, jež pokračuje v další životní cestě v jiném těle, bude ještě dlouho největším darem pro novou duši.

PULZUJÍCÍ SKUTEČNOST

Srdce působí v těle jako synchronizační síla, je to ústřední nositel emočních informací i dalších osobnostních klíčů člověka. Transplantace srdce zjevně není jen náhrada nemocného orgánu zdravým, ale částečně i integrace dvou odlišných životů do jednoho. Změny osobnosti se mohou přednostně projevit u zvlášť citlivých pacientů. Vědci zkoumají důsledky této okolnosti na další vývoj transplantací, včetně důležité otázky přehodnocení současné definice smrti. Nadále zjišťují, jak by přenos vzpomínek mohl ovlivnit zapojení darovaného srdce. Zda lze vzpomínky přenést i transplantací jiných orgánů nebo přesně jaké typy informací lze transplantací přenést.

Pro příjemce je ale darované srdce něčím mimořádným a zároveň i zavazujícím, protože je v něm částečně otisk života jiného člověka. Informace srdcí těchto vzájemně se neznajících lidí se

spojí a vytvoří jeden celek, ve kterém může být víc vděčnosti, pokory a třeba i perspektiva nového a lepšího života. Příjemce srdce Lynn Hunter napsala rodině dárce dopis, jež začínal slovy: „Je to ta největší radost, jakou můžete cítit, ale vždy si uvědomíte cenu, jež byla zaplácena za každý můj malý okamžik radosti v novém životě. Nevím, jak s tím žít. Jen se snažím žít svůj život, jak nejlépe umím, a každý den se modlím za rodinu a blízké mého dárce a děkuji za největší dar, který mi byl dán.“ ●

INZERCE

REISHI - KRÁLOVNA HUB PRO VAŠI IMUNITU, SRDCE A CÉVY

REISHI combi PM 90 cps

Doplňek stravy Reishi combi PM obsahuje výtažek houby Reishi, který obsahuje ideální množství 40 % polysacharidů (jako účinná látka). Pro podporu všestranného účinku je doplněn o mletou houbu Reishi. Díky tomu dodává organismu vysoce cenné, prospěšné složky, které se podílejí na přirozené obranyschopnosti organismu.

Reishi je vhodným doplňkem pomáhajícím:

- podporovat funkci imunitního systému,
- udržovat normální funkci oběhové soustavy a normální hladinu cholesterolu.

Doplňek stravy

Vyrábí: PURUS-MEDA, s. r. o.
Doplňek stravy žádejte ve vybraných lékárnách nebo objednávejte na internetovém obchodě www.purusmeda.cz, na lince + 420 516 499 667 nebo e-mailu obchod@purusmeda.cz.

